

OSLO TINGRETT

KJENNELSE

Avsagt: 12.01.2024 i Oslo tingrett

Saksnr.: 23-160025TVI-TOSL/05

Dommer: Tingrettsdommer Ingebjørg Tønnessen

Saken gjelder: Pengekrav

Giske Marina

mot

Domstoladministrasjonen

Justisdepartementet

Advokat Hanne Inger Bjurstrøm Jahren

Ingen begrensninger i adgangen til offentlig gjengivelse

KJENNELSE

Saksøker Giske Marina v/styreleder Jarle Johansen har ved stevning av 25. oktober 2023 framsatt erstatningskrav mot staten v/ henholdsvis Domstoladministrasjonen og Justisdepartementet. Erstatningskravet er begrunnet med ulike feil saksøker mener domstolene har begått ved behandlingen av en tvist knyttet til fast eiendom hvor saksøker var part. Saken ble behandlet av Møre og Romsdal tingrett som avsa dom 20. oktober 2022. Giske Marina anket dommen, men Frostating lagmannsrett nektet å fremme anken ved beslutning av 21. april 2023. Saksøkers anke over lagmannsrettens ankenektelse ble forkastet av Høyesteretts ankeutvalg ved kjennelse av 12. juli 2023.

Erstatningskravet er dels hjemlet tvisteloven § 20-12 tredje ledd og dels hjemlet i skadeserstatningsloven §§ 1-6 og 2-1. Giske Marina har i stevningen og flere etterfølgende skriv til retten utdypet hvorfor domstolene, etter selskapets syn, har opptrådt korrump og erstatningsbetingende ved behandlingen av den nevnte rettsvisten. I og med at vår sak – på dette stadiet – ikke gjelder sakens materielle spørsmål (hvorvidt vilkårene for erstatning er oppfylt), ser retten ikke grunn til gjengi selskapets argumentasjon knyttet til erstatningskravet her.

Giske Marina har nedlagt påstand om å bli tilkjent rett under 250 000 kroner i erstatning (slik at saken kan behandles etter reglene om småkravsprosess), samt sakskostnader.

Domstoladministrasjonen har nedlagt påstand om avvising av den delen av saken som gjelder krav mot staten v/Domstoladministrasjonen. Domstoladministrasjonen er motpart for den delen av kravet som handler om erstatning etter tvisteloven § 20-12.

Domstoladministrasjonene har vist til at Giske Marinas krav om erstatning etter tvisteloven § 20-12 allerede er rettskraftig avgjort ved Høyesteretts ankeutvalgs kjennelse av 8. desember 2023.

Staten v/Justisdepartementet har lagt ned påstand om at resten av saken også avvises og at staten v/Justisdepartementet tilkjennes 1600 kroner i sakskostnader. Staten v/Justisdepartementet har begrunnet avvisingspåstanden med at domstolloven § 200 tredje ledd oppstiller ulike vilkår for at et erstatningssøksmål om det offentlige ansvar i anledning rettslige avgjørelser kan reises, og at disse vilkårene ikke er oppfylt.

Rettens vurdering

Retten har kommet til at søksmålet må avvises i sin helhet.

Retten vurderer først om den delen av erstatningskravet som er hjemlet i tvisteloven § 20-12 kan fremmes. I denne bestemmelsen står det:

§ 20-12. Statens ansvar for partenes sakskostnader

(1) En part som er påført sakskostnader på grunn av feil ved rettens behandling av saken, kan kreve tapet erstattet av staten dersom feilen

a. ubetinget skal tillegges virkning etter § 29-21 annet ledd bokstav b eller etter bokstav d fordi parten ikke var lovlig innkalt, eller

b. skyldes at retten er vesentlig å bebreide.

Er partens sakskostnader påført ved at feilen har fått virkning for en avgjørelse i saken, må også vilkårene i domstoloven § 200 tredje ledd være oppfylt.

(2) Staten ved Domstoladministrasjonen er motpart for krav om erstatning etter første ledd, med mindre kravet gjelder feil ved forliksrådets behandling av saken, jf. § 6-13 tredje ledd annet punktum. Før kravet settes fram for domstolen, skal parten skriftlig varsle motparten om kravet. Reglene i §§ 5-2 til 5-4 om plikter før sak reises gjelder tilsvarende så langt de passer.

(3) Krav om erstatning etter første ledd må settes fram innen seks måneder etter at saken er rettskraftig avgjort. Er det avsagt dom i straffesak etter domstoloven § 200 tredje ledd bokstav c, løper fristen fra dommen er rettskraftig. Det kan begjæres oppfriskning etter kapittel 16 III ved oversitting av fristen.

(4) Kravet settes fram for den domstolen som har saken til behandling, eller som traff avgjørelsen i siste instans. Når feilen anføres å være begått i den domstolen, settes kravet fram for overprøvingsinstansen. Gjelder kravet feil begått av forliksrådet eller tingretten, kan Høyesterett bestemme at kravet i stedet skal avgjøres av lagmannsretten.

(5) For behandlingen av kravet gjelder reglene om anke over kjennelser tilsvarende så langt de passer. Fremmes kravet mens saken verserer, kan det forenes med denne hvis det er hensiktsmessig

Etter 4. ledd i bestemmelsen skal krav etter § 20-12 skal settes fram for den domstolen som traff avgjørelsen i siste instans. Høyesteretts ankeutvalg avsa 8. desember i fjor en kjennelse som ifølge premissene gjaldt krav om erstatning fra Giske Marina for «sakskostnader følge av behandlingen av sak 21 - 165245TVI-TMOR/TMOL i Møre og Romsdal tingrett, sak 22- 1 68084ASD-FROS i Frostating lagmannsrett og sak 23-068693SIV-HRET i Høyesterett». Det framgår av kjennelsen at kravet om erstatning ikke ble tatt til følge.

Giske Marinas krav om erstatning etter tvisteloven § 20-12 er rettskraftig avgjort ved ankeutvalgets kjennelse. Etter tvisteloven § 19-15 tredje ledd skal retten avvise en ny sak mellom samme parter om et krav som er rettskraftig avgjort. Den delen av kravet som er hjemlet i tvisteloven § 20-12 må derfor avvises fra tingretten.

Giske Marina har også krevd erstatning etter skadeserstatningsloven §§ 1-6 og 2-1. Også for dette rettsgrunlaget er kravet knyttet til feil som domstolene og muligens også andre statsansatte skal ha begått ved behandlingen av den nevnte rettstvisten. Saken må følgelig

anses som et erstatningssøksmål «i anledning rettslige avgjørelser». Dette innebærer at domstoloven § 200 tredje ledd kommer til anvendelse. Her står det:

Erstatningssøksmål om en tjenestemanns eller det offentliges ansvar i anledning av rettslige avgjørelser kan ikke reises uten at

- a. avgjørelsen er opphevet eller forandret,
- b. avgjørelsen er bortfalt med den virkning at rettidig anke mot den ikke kunne tas under behandling eller avgjøres, eller
- c. tjenestemannen ved dom er kjent skyldig i straffbart forhold ved avgjørelsen

Giske Marina har ikke godtgjort at noen av alternativene i bokstav a – c er oppfylt. Dette innebærer at erstatningssøksmålet må avvises også for så vidt gjelder den delen av kravet som er hjemlet i skadeserstatningsloven §§ 1-6 og 2-1.

Giske Marinas søksmål skal etter dette avvises i sin helhet.

Dersom en sak avvises har saksøkte etter tvisteloven § 20-2 krav på å få sine sakskostnader erstattet. Domstoladministrasjonen har ikke nedlagt påstand om sakskostnader. Staten v/Justisdepartementet har krevd å gå tilkjent 1600 kroner i sakskostnader, for én times arbeid. Retten mener denne kostnaden er rimelig og nødvendig og idømmer sakskostnader i tråd med det framsatte kravet.

SLUTNING:

1. Søksmålet avvises.
2. Giske Marina AS betaler kroner 1600 i sakskostnader til staten v/Justis- og beredskapsdepartementet. Beløpet forfaller til betaling to uker etter at kjennelsen er forkynt.

Retten hevet

Ingebjørg Tønnessen

Veiledning om anke i sivile saker vedlegges.

Veiledning om anke i sivile saker

I sivile saker er det reglene i tvisteloven kapitler 29 og 30 som gjelder for anke. Reglene for anke over dommer, anke over kjennelser og anke over beslutninger er litt ulike. Nedenfor finner du mer informasjon og veiledning om reglene.

Ankefrist og gebyr

Fristen for å anke er én måned fra den dagen avgjørelsen ble gjort kjent for deg, hvis ikke retten har fastsatt en annen frist. Disse periodene tas ikke med når fristen beregnes (rettsferie):

- fra og med siste lørdag før palmesøndag til og med annen påskedag
- fra og med 1. juli til og med 15. august
- fra og med 24. desember til og med 3. januar

Den som anker, må betale behandlingsgebyr. Du kan få mer informasjon om gebyret fra den domstolen som har behandlet saken.

Hva må ankeerklæringen inneholde?

I ankeerklæringen må du nevne

- hvilken avgjørelse du anker
- hvilken domstol du anker til
- navn og adresse på parter, stedfortredere og prosessfullmektiger
- hva du mener er feil med den avgjørelsen som er tatt
- den faktiske og rettslige begrunnelsen for at det foreligger feil
- hvilke nye fakta, bevis eller rettslige begrunnelser du vil legge fram
- om anken gjelder hele avgjørelsen eller bare deler av den
- det kravet ankesaken gjelder, og hvilket resultat du krever
- grunnlaget for at retten kan behandle anken, dersom det har vært tvil om det
- hvordan du mener at anken skal behandles videre

Hvis du vil anke en tingrettsdom til lagmannsretten

Dommer fra tingretten kan ankes til lagmannsretten. Du kan anke en dom hvis du mener det er

- feil i de faktiske forholdene som retten har beskrevet i dommen
- feil i rettsanvendelsen (at loven er tolket feil)
- feil i saksbehandlingen

Hvis du ønsker å anke, må du sende en skriftlig ankeerklæring til den tingretten som har behandlet saken. Hvis du fører saken selv uten advokat, kan du møte opp i tingretten og anke muntlig. Retten kan tillate at også prosessfullmektiger som ikke er advokater, anker muntlig.

Det er vanligvis en muntlig forhandling i lagmannsretten som avgjør en anke over en dom. I ankebehandlingen skal lagmannsretten konsentrere seg om de delene av tingrettens avgjørelse som er omtvistet, og som det er knyttet tvil til.

Lagmannsretten kan nekte å behandle en anke hvis den kommer til at det er klar sannsynlighetsovervekt for at dommen fra tingretten ikke vil bli endret. I tillegg kan retten nekte å behandle noen krav eller ankegrunner, selv om resten av anken blir behandlet.

Retten til å anke er begrenset i saker som gjelder formuesverdi under 250 000 kroner

Hvis anken gjelder en formuesverdi under 250 000 kroner, kreves det samtykke fra lagmannsretten for at anken skal kunne bli behandlet.

Når lagmannsretten vurderer om den skal gi samtykke, legger den vekt på

- sakens karakter
- partenes behov for å få saken prøvd på nytt
- om det ser ut til å være svakheter ved den avgjørelsen som er anket, eller ved behandlingen av saken

Hvis du vil anke en tingretts kjennelse eller beslutning til lagmannsretten

En *kjennelse* kan du som hovedregel anke på grunn av

- feil i de faktiske forholdene som retten har beskrevet i kjennelsen
- feil i rettsanvendelsen (at loven er tolket feil)
- feil i saksbehandlingen

Kjennelser som gjelder saksbehandlingen, og som er tatt på bakgrunn av skjønn, kan bare ankes dersom du mener at skjønnsutøvelsen er uforsvarlig eller klart urimelig.

En *beslutning* kan du bare anke hvis du mener

- at retten ikke hadde rett til å ta denne typen avgjørelse på det lovgrunnlaget, eller
- at avgjørelsen åpenbart er uforsvarlig eller urimelig

Hvis tingretten har avsagt dom i saken, kan tingrettens avgjørelser om saksbehandlingen ikke ankes særskilt. Da kan dommen isteden ankes på grunnlag av feil i saksbehandlingen.

Kjennelser og beslutninger anker du til den tingretten som har avsagt avgjørelsen. Anken avgjøres normalt ved kjennelse etter skriftlig behandling i lagmannsretten.

Hvis du vil anke lagmannsrettens avgjørelse til Høyesterett

Høyesterett er ankeinstans for lagmannsrettens avgjørelser.

Anke til Høyesterett over *dommer* krever alltid samtykke fra Høyesteretts ankeutvalg. Samtykke gis bare når anken gjelder spørsmål som har betydning utover den aktuelle saken, eller det av andre grunner er særlig viktig å få saken behandlet av Høyesterett. Anke over dommer avgjøres normalt etter muntlig forhandling.

Høyesteretts ankeutvalg kan nekte å ta anker over *kjennelser* og *beslutninger* til behandling dersom anken ikke reiser spørsmål av betydning utover den aktuelle saken, og heller ikke andre hensyn taler for at anken bør prøves. Anken kan også nektes fremmet dersom den reiser omfattende bevisspørsmål.

Når en anke over kjennelser og beslutninger i tingretten er avgjort ved kjennelse i lagmannsretten, kan avgjørelsen som hovedregel ikke ankes videre til Høyesterett.

Anke over lagmannsrettens kjennelser og beslutninger avgjøres normalt etter skriftlig behandling i Høyesteretts ankeutvalg.